

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobkyně: T. P.**, zastoupena JUDr. Vladimírem Kyselákem, advokátem, se sídlem Zahradnická 140, Příbram, proti **žalovanému: Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, Praha 7, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 355/2003 - 62 ze dne 30. 9. 2004,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků řízení **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) se kasační stížností podanou k poštovní přepravě dne 8. 11. 2004 domáhala zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 36 Az 355/2003 - 62 ze dne 30. 9. 2004, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí žalovaného č. j. OAM - 2756/VL - 07 - ZA04 - 2002 ze dne 3. 9. 2002, jímž stěžovatelce nebyl udělen azyl.

Stěžovatelka namítá, že krajský soud nesprávně vyhodnotil skutkový stav věci, tj. nevzal v úvahu nové skutečnosti týkající se osoby stěžovatelky, a sice tu skutečnost, že stěžovatelka na území České republiky navázala družský vztah s V. L., otcem stěžovatelčina syna, kterého má stěžovatelka ve své péči. Stěžovatelka žije se svým přítelem ve společné domácnosti a chtějí spolu nadále žít. Proto stěžovatelka žádá o nové posouzení její situace podle § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“). Proto stěžovatelka navrhuje zrušení napadeného rozsudku krajského soudu a vrácení věci tomuto soudu k dalšímu řízení. Zároveň stěžovatelka žádá o přiznání odkladného účinku jí podané kasační stížnosti.

Nejvyšší správní soud se nejprve zabýval tím, zda lze kasační stížnost meritorně projednat, a posuzoval tedy, zda kasační stížnost splňuje predepsané náležitosti a zda je přípustná.

Kasační stížnost je opravným prostředkem proti pravomocnému rozhodnutí krajského soudu (§ 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů, dále

jen „s. ř. s.“) a lze ji podat toliko z kasačních důvodů podávaných z § 103 odst. 1 písm. a) až e) s. ř. s. Opírá-li se kasační stížnost jen o důvody, které stěžovatel neuplatnil v řízení před soudem, jehož rozhodnutí má být přezkoumáno, ač tak učinit mohl, není přípustná (§ 104 odst. 4 s. ř. s.). Ke skutečnostem, které stěžovatelka uplatnila poté, kdy bylo vydáno napadené rozhodnutí, Nejvyšší správní soud nepřihlíží (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

Tvrdí-li nyní stěžovatelka, že na území České republiky navázala družský vztah s V. L., otcem stěžovatelčina syna, kterého má stěžovatelka ve své péči, a že stěžovatelka žije se svým přítelem ve společné domácnosti a chtějí spolu nadále žít, což má být důvodem pro udělení azylu podle § 13 a § 14 zákona o azylu, avšak krajský soud tyto skutečnosti nevzal v úvahu, pak tomuto tvrzení neodpovídá žádné z těch, které stěžovatelka v řízení před krajským soudem uplatnila. Naopak jde o tvrzení, kterým stěžovatelka přinejmenším zčásti popírá důvody, pro které o azyl před žalovaným žádala a vůči nimž mohl být přezkum uskutečňovaný krajským soudem za podmínek podávaných z § 75 odst. 2 s. ř. s. realizován. Stěžovatelka tedy nyní svoji kasační stížnost opírá o důvody, které neuplatnila v řízení před krajským soudem, ač tak učinit mohla. Narodil-li se jí syn v červnu 2003 a byl-li napadený rozsudek krajského soudu vydán v září 2004, pak stěžovatelka měla dostatek prostoru k uplatnění tohoto důvodu. Nehledě tedy k míře, v jaké mohl tento nyní stěžovatelkou uváděný důvod přinést stěžovatelce v řízení před krajským soudem úspěch ve věci, a to s ohledem na § 75 odst. 1 s. ř. s., podle něhož soud přezkoumává napadené rozhodnutí správního orgánu vycházející ze skutkového stavu, jaký tu byl v době rozhodování správního orgánu (v daném případě tedy ke dni 3. 9. 2002), je třeba nyní tento důvod považovat za skutečnost zcela novou, k níž Nejvyšší správní soud nemůže podle § 109 odst. 4 s. ř. s. přihlížet. Opírala se přitom kasační stížnost toliko o tento důvod, pak jde o kasační stížnost podle § 104 odst. 4 s. ř. s. nepřípustnou.

Nejvyšší správní soud tedy ze shora uvedených důvodů kasační stížnost jako nepřípustnou podle § 46 odst. 1 písm. d) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. odmítl, aniž by se mohl zabývat návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

Podle § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. nemá při odmítnutí návrhu, jímž je v tomto případě kasační stížnost, žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. srpna 2005

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu